

מ"ת (באר שבע) 51756-02-18 - רמי אבו מוסא נ' מדינת ישראל - פמ"ד

מ"ת (באר-שבע) 51756-02-18 - רמי אבו מוסא נ' מדינת ישראל - פמ"ד מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 51756-02-18
תיק חיצוני: 74597/2018
רמי אבו מוסא (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד
נגד

מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
[24.07.2018]
כבוד השופט נסר אבו טהה
החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש לעיין מחדש בדבר מעצרו עד תום ההליכים, שכן לשיטתו, התקיימו נסיבות חדשות שמצדיקות עיון חוזר.

בתמצית - ראשית - נטען להתמשכות ההליכים, שכן המבקש עצור כחמישה חודשים וטרם החלה פרשת התביעה, על אף שנקבע מועד הוכחות לשמיעת עדות המתלוננת (11.07.2018), אולם המתלוננת לא טרחה להתייצב ואף הוצא כנגדה צו הבאה. עוד נטען, כי על רקע החשש שהמתלוננת לא תתייצב, הוגשה מצד המשיבה בקשה לפי סעיף 73 לחסד"פ להבטחת התייצבותה. שנית - כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית, שכן המתלוננת, ועל כך אין מחלוקת, לאחר ראיון בפרקליטות, נגבתה ממנה במשטרה הודעה חדשה בתאריך 31.05.2018, לפיה חזרה בה המתלוננת ממעשה החטיפה, בעוד בנוגע לאלימות שהופנתה כלפיה מצד המבקש כמתואר בעובדות כתב האישום - נותרה בעינה.

2. ב"כ המשיבה מנגד, עתרה לדחות את הבקשה לעיון חוזר, שכן לשיטתה לא התקיימו נסיבות חדשות ועובדות חדשות כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ. אשר להתמשכות ההליכים - נטען, כי אמנם המתלוננת לא התייצבה למועד שזומנה אליו כדין (11.07.2018) למתן עדותה, ועל כן הוצא כנגדה צו הבאה על ידי המותב הדין בתיק העיקרי. אשר לטענה בדבר הכרסום בראיות - נטען, כי על פי הפסיקה, נקבע כי חזרתו של עד תביעה מן הגרסה שמסר במשטרה, אינה מאיינת, בהכרח, את גרסתו הראשונית באופן המצדיק את שחרורו של הנאשם ממעצרו, וכי הערכת משקלה של הגרסה המקורית לעומת ההכחשה המאוחרת, היא, על פי רוב, עניין של הערכאה הדיונית להידרש לו.

לגופם של דברים, נטען, כי המתלוננת במסגרת חקירתה במשטרה, מסרה שלוש הודעות לצד שיחת טלפון למוקד 100, שמוקלטת, וכן תשאול ראשוני בזירה, ובכל הגרסאות היא חוזרת על התיאור המצוין בעובדות כתב האישום. עוד נטען, כי גם בהודעה המאוחרת מיום 31.05.2018, נותרה עדותה של המתלוננת ככל שנוגעת לאלימות מצד המבקש כלפיה, בעינה, למעט שאלת החטיפה - בגרסתה המאוחרת טוענת שנכנסה לרכבו של המבקש מרצונה ("לא קרה שהוא חטף אותי אני נכנסתי מרצוני נזכרתי בזה היום וסיפרתי לפרקליטה בראיון... אני לא מכחישה את עניין האלימות... הוא הכה אותי איים עליי שירצח אותי אבל הוא לא חטף אותי יכולתי ללכת מתי שרציתי. ").

בהמשך, לשאלת החוקר: "למה רצת לחורשה והסתתרת ממנו וחייגת למשטרה?"
ת: חשבתי שיחכה לי משהו הייתי ממש שתויה לא זוכרת... אני אוהבת אותו אני רוצה לחזור אליו... אני אוהבת אותו... אני לא רוצה שייכנס לכלא... אני מבקשת לבטל את התלונה אני אוהבת אותו בכל גופי". (ראה הודעה מיום 31.05.2018 שעה 11:50, שורה 18, עמ' 1).

על כן, לשיטת המשיבה, בנסיבות אלה, מסוכנותו הגבוהה של המבקש עומדת בעינה ואף מתחזקת בשים לב להתרשמות שרות המבחן ממאפייני אישיותו של המבקש כאדם בעל התנהגות אימפולסיבית ואלימה וקושי בדחיית סיפוקים, מכור לאלכוהול, נוטה להציג עמדה קורבנית. קושי בעמידה לאורך זמן בגבולות שמוצבים לו. (קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, אשר עלולה לכלול הפרת תנאי מעצרו, פגיעה במתלוננת וכן התנהגות אלימה ומתפרצת)

3. להשלמת התמונה - פרשת התביעה מורכבת מ-7 עדים שהינם שוטרים והמתלוננת.
נקבע מועד לשמיעת עדות המתלוננת ליום 11.10.2018 - לצד יתר העדים. הוקצה זמן שיפוטי משעה 10:00-18:00, בפני המותב הדן בתיק העיקרי.

4. על רקע המתואר לעיל, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, שכן לא שוכנעתי שהתקיימו נסיבות או עובדות חדשות כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ, כדי לעיין מחדש בשאלת מעצרו של המבקש, וזאת מהטעמים הבאים:

אכן, נקבע בפסיקה לא אחת, כי חזרתו של עד תביעה מן הגרסה שמסר במשטרה אינה מאיינת, בהכרח, את גרסתו הראשונית באופן המצדיק את שחרורו של הנאשם ממעצר (ראה בש"פ 770/10 ובש"פ 7953/13). לענייננו, אין בחזרתה של המתלוננת בשלב זה מעבירת החטיפה כדי לגבש כרסום משמעותי בתשתית הראייתית הלכאורית העומדת לחובת המבקש, וזאת מהטעמים שעמדה עליהם ב"כ המשיבה, כמפורט לעיל.

אשר להתמשכות ההליכים - בכל הנוגע לטענת חלוף הזמן, דין הטענה להידחות, שכן סוגיה זו מקומה במסגרת דיון לפי סעיף 62 לחסד"פ ולא במסגרת בקשה לעיון חוזר. לגופם של דברים, נקבע מועד הוכחות נוסף בו אמורה להישמע גם עדות המתלוננת וגם הודעות השוטרים, כאשר מועד זה עדיין נופל במסגרת תקופת המעצר הסטטוטורית נשוא סעיף 21 לחסד"פ. יש להניח, כי שמיעת הראיות תסתיים בפרק זמן זה.
יתרה מכך, הטעמים והנימוקים שעמדו בבסיס החלטת בית המשפט מיום 14.03.2018, בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, נותרו בעינם.

5. אשר על כן, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.
המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.
ניתנה היום, י"ב אב תשע"ח, 24 יולי 2018, בהעדר הצדדים.